

De Oudste van de Peel

Nella Lenders (95): "Ik ben het hier nog niet moe"

Ze woont in het vriendelijk stadje Deurne in de Brabantse Peel waar iedereen haar kent als Lindere Nella. Een trotse vader in die tijd een notabel man uit Meijel, heeft haar vijftiennegentig jaar geleden als Nella Lenders bij de ambtenaar van de Burgerlijke Stand laten inschrijven.

Nella-'Vieve Nella' zouden we haar noemen is de oudste van de Peel. Twee wereldoorlogen zijn over haar heen geraasd. Ze hebben de wereld veranderd maar Nella uit het kerkdorp Neerkant is dezelfde gebleven: monter, vitaal en levensblij. "Ik ben het hier nog niet moe" zei ze lachend en haar pleegdochter Maria voegde er profetisch aan toe: "Ze wordt vast wel honderd".

Nella, -haar hoofd is omkranst met een weelde aan zilverwitte haren- weet zich nog als de dag van gisteren te herinneren, dat er voor het eerst een fietser door het dorp reed: "Het was op een zondagmorgen," preciseerde ze.

Ze is een verstandige, ontwikkelde vrouw. Haar grootvader is burgemeester van Meijel geweest. In de dagen dat Napoleon, de keizer aller Fransen, de hele wereld aan zijn voeten trachtte te brengen, was hij gardeofficier. Toen de kleine veldheer zijn laatste adem de Elbase lucht in blies, kreeg grootvader Lenders een bronzen medaille.

Nella heeft ons het kleinood laten zien: een kleine medaille, waarin gegrift staat: 'A ses compagnons de gloire sa dernière pensée'

Onderscheiden

Nella heeft ons nog meer onderscheidingen laten zien: de bronzen eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau en een hoge onderscheiding van de PTT. Die heeft ze zelf verdiend. Heeft men haar niet 'de oudste telefoniste van de wereld' genoemd? Maar dat verhaal heeft Maria ons verteld: "In 1912 begon ze als telefoniste. De telefoon een ouderwets ding met een slinger, was één van de drie in Neerkant. Daarnaast was ze ook nog tien jaar station houdster van PTT.

Toen ze vijftenzestig werd, is ze met pensioen gegaan. Maar voor de mensen van Neerkant maakte dat geen verschil; Nella was en bleef dé telefoniste!

Een dag of veertien geleden heeft ze zelfs nog een telegram voor Nieuw-Zeeland doorgebeld. "Wat is de wereld toch klein geworden!" stelde ze bij deze mededeling vast.

Bij blijven

Nella – ze spreekt een aardig woordje Duits, Frans en Engels – is een oude vrouw, maar haar geest is helder gebleven. Ze leest nog veel en via de radio hoort ze alle wereldnieuws. Hoe ze over de moderne techniek denkt? "Och dat zal ik u zeggen, er is veel veranderd, maar ik kan me aanpassen. Ja, ja de wetenschap heeft het ver gebracht. En komt Philips nu ook naar Deurne? Dat betekent werk voor de mensen. Vroeger was dat vaak anders; armoede en zo. Nee, zoals 't nu is, is het beter'.

Het is een vrouw van vijftiennegentig jaar, die deze woorden sprak. Ze staat nog midden in deze wereld. De straaljagers "sprinten" over haar huis, maar het deert haar niet. Het enige, dat ze opmerkte toen een piloot boven Neerkant de koeien en kippen de stuipen op het lijf kwam jagen, was; "Wat is de wetenschap toch ver".....